

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr
V administraciji prejemam, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznanila (inzerati) se sprejemajo in velja trispodna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 150.

▽ Ljubljani, v ponedeljek 6. julija 1891.

Letnik XIX.

Državni zbor.

Z Dunaja, 5. julija.

Dvojna blamaža levičarjev.

Naši levičarji si domišljujejo, da so prvi politiki na svetu, in prav s farizejsko ošabnostjo gledajo na druge stranke državnega zbora, zlasti na konservativce, govoreč: Hvala Bogu, da nismo kakor drugi ljudje, ali pa celo taki, kakor te uboge konservativne pare! Toda, kdor se povikšuje, bo ponižan, in to se je te dni tudi nad levičarji uresničilo v dvojni meri in z dvojno blamažo; eno jim je napravil v petek dr. Plener, eno pa grof Kuenburg včeraj. Ko je namreč v petek prvosednik napovedoval dnevni red za včerajšnje sejo, oglašil se dr. Plener in zahteva, da pride na dnevni red tudi njegov predlog gledé znižanja pridobitnega davka. Finančni minister dr. Steinbach vstane in pravi, da mora vlada temu predlogu oporekati, ker je treba v prvi vrsti rešiti državni proračun. Tudi se od nje ne more pričakovati, da bi se mogla o tako važni zadevi na mah odločiti. Razven tega bi bilo to delo zastoj, ker se od gospodske zbornice ni nadejati, da bi se hotela s to obširno rečjo še v tem poletju pečati, na jesen pa misli vlada sama zbornici izročiti predlog gledé znižanja nekaterih davkov, kolikor bodo dopuščale državne finance.

Enak odgovor je bil dal Steinbach o svojem času že v budgetnem odseku, ali Plener in njegovi tovariši se takrat zanj niso zmenili; v petek pa so takoj odnehali in vso to reč popustili. Pomen in namen Plenerjevega predloga obravnaval se je v „Slovencu“ obširno, zato mi ga sedaj ni treba ponavljati, pač pa moram opozarjati, da se je ta reč konečno tako rešila, kakor jo je od prvega začetka sem presojal konservativni klub, in da je prišlo do tega, kar je v njegovem imenu poslanec Šuklje priporočal v budgetnem odseku. Ko bi bili levičarji

in Poljaki tedaj pritrdili Šukljejevi resoluciji, bili bi si v petek prihranili blamažo.

Še večja pa je blamaža, katero so si po svoji kratkovidnosti nakopali včeraj. Združena levica nikogar tako hudo ne črti, kakor antisemite; najhujši trn v peti pa ji je dunajski poslanec Schneider, ki zasleduje židovstvo zlasti v obrtnem oziru in si na vso moč prizadeva varovati male obrtnike proti židovskim kapitalistom. Pristaši židovske kapitalistične stranke in liberalni židovski listi so se torej zarotili, da uničijo Schneiderja gmotno in moralčno. Jeli so po svojih časnikih, pa tudi v posebnih brošurah napadati njegovo čast, češ, da je iz nepoštenih namenov ponarejal pečate in pridil pisma, da je skušal ljudi zapeljati k krivemu pričevanju, da je torej človek, ki je zrel za jetnišnico, ne pa sposoben za državnega poslanca. Ni dolgo tega, ko je drzoviti židovski poslanec bivši „rabi“ Bloch med nekim govorom Schneiderju očital, da je zrel za „zuchthaus“; predsednik je Blocha zaradi tega pokaral, in Schneider je bil zadovoljen ter je rekel, da Blochovim napadom neče odgovarjati, ker je le žid govoril. V petek je nemški liberalni poslanec Wrabetz ponavljal omenjene psovke že med govorom Gessmannovim, potem pa jih še enkrat poudarjal v svojem govoru. Prvosednik govornika ni precej pokazal, ampak je še-le na pritožbo Luegerjevo rekel, da ga hoče poklicati k redu, kadar v roke dobi stenografični zapisnik. Toda poslanec Schneider s tem ni bil zadovoljen, ampak je zahteval, da naj zbornica karanje izreče Wrabetzu zaradi njegovih psovok. Enako karanje za Wrabetza je zahteval Gessmann, ker mu je Wrabetz oponašal, da je sumljiva oseba v zbornici in zunaj nje. Ker je poslanec Gross pritrdjeval Wrabetzu, da je res, kar Schneiderju očita, zahteval je Schneider karanje tudi za Grossa; Wrabetzu je vroče prihajalo pri toliki tožbah zoper njega, in da bi se nekoliko ohladil, zahteval je konečno še on, da naj se pokara tudi

dr. Lueger, ker mu je med Gessmannovim govorom očital, da je pri Frau-Josipovi ustanovi v žep spravil 1500 gld., v škodo malim obrtnikom.

Precej po seji sošli so se deveteri oddelki, da volijo karalni odsek. Izvoljeni so bili: iz konservativnega kluba grof Czernin in Serenyi; izmed levičarjev grof Kuenburg, dr. Keil in Götz; iz poljskega kluba vitez Abrahamovicz, namesto družega pa narodni konservativec baron Rolsberg; iz mladočeškega kluba Adamek; iz Coroninijeve zveze pa grof Coronini sam, ki je bil tudi načelnik dotičnemu odseku. Ta odsek se je sošel še v petek večer ter si za poročevalca izbral grofa Serenyia, ki je imel ustno poročati o nasvetih odsekovih, ki so stali kot prva točka na dnevnem redu včerajšnje seje. Reč je bila sama po sebi zanimiva, zato se ni bilo čuditi, da so bile galerije natlačene in oddane vse vstopnice. Ali ravno to je vzbujalo pri nekaterih poslancih misel, da utegne biti seja jako viharna in da se je bati demonstracij na galerijah, ako se reč razpravlja v javni seji, zato grot Serenyi v imenu odsekovem predlaga, naj bi bila seja tajna. Radovedni poslušalci so delali jako kisle obraze, ko so slišali ukaz prvosednikov, naj gređo iz hiše, in še huje je bilo židovskim časnikarjem pri sreč, ker jim je bila odvzeta prilika navzočim biti pri obsodbi svojega najhujšega protivnika. Za trdno so namreč pričakovali, da Schneider obtiči v blatu. Ko se galerije izpraznejo, pride na glasovanje vprašanje, ali naj bo seja tajna ali javna. Večina konservativnih poslancev, Mladočehi in krščansko-socialni poslanci so glasovali za javno sejo, ker je prav in pravično, da se javno razžaljenje razsoja javno, kakor je dobro poudarjal dr. Lueger, ali ostali so v manjšini, ker so Poljaki glasovali z združenimi levičarji, ki so iz sebičnih uzrokov zahtevali tajno obravnavo. Po tem sklepu so šli tudi ministri, ki niso ob enem državni poslanci, iz dvorane, daši imajo po ustavi pravico udeleževati se vseh sej, torej

LISTEK.

Ponočni kralj.

Francoski spisal A. de Lamothe.

(Dalje.)

Vikarij vstopi, uljudno pozdravi in ko vidi, da je lord pozabil vstati, da bi mu bil ponudil sedež, sede poleg njega.

Škof nagubanči čelo.

„Ali smem vedeti, gospod, kaj vas je napotilo k meni?“ vpraša lord.

„Neka prošnja, Mylord, ter se nadejam, da jo uslišite. Kot sodnik gojite le pravico.“

Porogljivo se nasmeje škof.

„In česa se ta tiče?“

„Jednega vaših najemnikov, Mylord, ki —“

„O že vem; da bi se mu zmanjšala najemnina, kaj ne? Ti ljudje mislijo, da so lastniki naših posestev in da bi je mi poslušali, plačevati bi jim morali delo. Sicer se pa s takimi rečmi ne pečam, obrnite se na agenta!“

„V tacih slučajih delam jaz, kakor vi,“ pritrdi mu škof, „neizprosen sem.“

„Vsak po svoji vesti,“ odgovori duhovnik. „O tem pa tu ni govorjenja; najemnik, o katerem govorim, ne prosi zmanjšanja najemnine. Vpleten je v

kazensko stvar, katere je pa tako malo kriv, da je svoj „alibi“ že dokazal.“

„Svoj?“ vpraša lord, ki ni umel besede „alibi“.

„Svojo odsotnost,“ popravi vikarij. „V dan umora bil je s svojim očetom v Kenmare.“

„Vi govorite o umoru ubogega driverja.“

„Da!“

„To je jako grdo, gospod, in ne umem vas, da vi, katoliški duhovniki, vsega svojega vpliva zoper taka dejanja ne porabljate,“ pravi škof in vrže časopis iz rok, „da bi ta hudodelstva, ki je vselej le katoliki učinajo, enkrat prejenjala!“

„Obsojamo je in obtožujemo, gospod, a da zadržimo nove čine osvete, terjamo pravice nedolžnim!“

„Kdo je najemnik, o katerem govorite?“ vpraša Pilferer.

„Peter Hadfield, Mylord, sin jednega najboljših vaših najemnikov.“

„A on sam je oseba najslabše vrste, sodružnik „whiteboyev“, nevaren človek; zaslužil je več kazni, nego mu je dobri lord Plunder odkazal.“

„Nihče ne more dokazati, da je iz „whiteboyev“, in jaz še posebno vem, da ni; a ker so vam znane te reči, znano vam bo, da je Blumfield — —“

„Znane so mi res, in jaz ponavljam, da je Peter divjak, ponosen, svojevoljen človek, ki last-

nike te zemlje sovraži in kmete podpihuje, tako, da sem pripravljen, izgnati ga s svojega posestva.“

„Vso to drhal bilo bi iztirati. Kdor ni hudobnež, je pijanec in leuh,“ tega sem prepričan, dé škof. „Kar mene zadeva, sem se že odločil: zemljišča bom premenil vsa v pašnike, nakupil ovac in poklical škotske ovčarje. Irce pa bom iztiral.“

„To vam bode veliko dobička prineslo, ako menjate čredi, to bode popolnoma novo, Mylord; ako se ne motim, šteje vaša škofija, vključ vsem vašim prizadevanjem, le dva protestanta: vikarija in cerkvenika.“

„Ako pa bodem škote poklical,“ zavrne škof, iznenaden po tolikej srčnosti, „imel bom toliko katolikov, kakor sedaj protestantov!“

„V to pa bode tisoče in tisoče družin izpostavilo gladi in obupu! Pritožujeta se, Mylord, o „whiteboy“-ih, — kaj pa bo dalo strašnemu njih dejanju več hrane, nego vaše brezobzirno postopanje? Ali mislite, da bodo ti močni, čili mladenči, katerih, razsrjenih do skrajnosti, ne bomo mogli več brzdati, da bodo ti izbirali v orožju? V skrajnem svojem obupu zažigali vam bodo palače, morili vas na razvalinah vaših bivališč —“

„Zdi se, da nam hočete pretiti?“

„Ne, Mylord, ne pretim vam — jaz le propovedujem; — jaz niti ne propovedujem, jaz le povem. Po brezobzirnosti vaši bodo prisiljeni izvoliti si

tudi tajnih. Grof Serenyi potem v odsekovem imenu predlaga, naj zbornica izreče karanje Wrabetzu in Luegerju, Grossu pa ne, ker iz stenografskega zapisnika ni razvidno, da je hotel s svojimi besedami potrditi psovke Wrabetzove. Ravno tako se naj Wrabetzu ne izreče karanje zaradi Gessmanua, ker niso nanj, ampak na Schneiderja letale besede Wrabetzove, da je sumljiv v zbornici in zunaj nje.

Prvi se oglasi grof Kuenburg, ki v imenu združene levice naznanja, da on in njegova stranka ne bodo glasovali za odsekov predlog, da naj se Wrabetz pokara zaradi napadov na Schneiderja, ker mu omenjenih psovok Wrabetz ni očital naravnost, ampak je le omenjal, da ljudje tako govoré, ne da bi Schneider pri sodnijah pomoči zoper to iskal. Ko bi se komu kaj takega očitalo, kakor je Bloch očital Schneiderju v zbornici, ne da bi bil imel družega opravičenja, kakor besede: saj je le žid govoril, moralo bi to zbuditi jako trpke misli in nobena družba bi takega človeka ne trpela v svoji sredi. Taki čuti so vodili Wrabetza pri njegovih napadih na Schneiderja, zato ne zasluži nobenega karanja. Levičarji so ploskali govorniku, na desnici pa so poslanci sikali, in ko so se liberalci spodtikali nad tem, odgovarjali so jim, da imajo enako pravico sikati, kakor oni ploskati.

Besede Kuenburgove so namreč vzbudile med poslušalci zaradi tega silno strmenje, ker je grof Kuenburg po svojem poklicu deželne sodnije svetovalec in je tukaj obsojal zatočenca, ne da bi ga bil prej zaslísal in se prepričal, je li je vse res, kar se mu podtika. Iz tega govora je bilo pa tudi razvidno, da hočejo levičarji na vsak način varovati svojega pristaša Wrabetza, Schneiderja pa še globokeje potlačiti v blato in ga na ta način spraviti iz državnega zbora. Ali njih krivični naklepi so jim spodleteli in Schneider je dobil tako sijajno zadoščenje, kakoršnega bi si nikdar ne bil mogel domišljevati.

Za Kuenburgom namreč vstane sam in v dolgem, pa mirnem govoru razloži, kako je prišlo, da se njemu očita ponarejevanje pečatov in zapeljivanje prič k krivemu pričanju, in zakaj proti temu obdolževanju pri sodniji ne išče pomoči. Njemu je tako vse eno, kar židovski listi pišejo proti njemu, da bi se ne zmenil, ko bi mu tudi očitali, da žlice krađe. Levičarji so bili silno natakneni, in že zgolj beseda „židovski listi“ jih je tako razkačila, da so začeli kričati in od prvosednika zahtevati karanje za Schneiderja, katero je baron Chlumecky z enako kričečim glasom izrekel in mu ob enem zažugal, da mu vzame besedo, če še kaj takega reče. Schneider si je ta opomin zapomnil, ostal je ves čas miren, dasi se mu je razburjenost njegovih živcev videla na obrazu. Pripovedoval je, da so hoteli on in njegovi tovariši pri neki priliki razrešiti nek shod, in da je tedaj nekdo nasvetoval napraviti enake vstopnice, kakoršne so imeli povabljeni, rekši, da pečat za nje hoče on preskrbeti. Schneider se je pa temu nasvetu takoj uprl, češ, da se on iz njegove stranka bojujejo s korupcijo, da se torej ne smejo posluževati

svojo smrt ali pa smrt svojih tlačiteljev, in takrat dvomim, da bi bili dovolj kristijani, da bi molčé umirali; jeli bodo moriti.“

„Se bomo že zabranili, gospod, ne bojte se!“

„Potem nastala bo mejsebojna (domača) vojska, uničevalni boj, ki bo v potokih prelival kri — uničil bode dva naroda na mah — in to nesrečo boste s popolno zavestjo provzročili.“

„Jeremija ni bil hujši!“

„Jeremija je bil prorok, jaz nisem. Kar je propovedoval, se je zgodilo. Bog daj, da bi s tem, o čemer sem jaz govoril, ne bilo tako! A ta razjasnevanja niso uzrok mojemu pohodu, Mylord. Prišel sem, da bi plemenitega lorda udano prosil, naj blagovoli izpustiti Petra Hadfielda iz ječe.“

„A jaz sem že rekel, da ga bom iztiral.“

„Ravno zato mi uslišite prošnjo, Mylord. V dveh mesecih bo ta človek, ki ga imenujete nevarnega, razsrjen po krivični kazni, zapustil ječo. Gospod Blumfield pravi, da je združen z whiteboy-i, lahko je, da se, razsrjen, jim takoj pridruži, da bi se masčeval nad sovražniki. Vem sicer dobro, da bi on ne storil hudodelstva, a združeni v boju so ljudje enaki. — Nasprotno pa, ako ga izpustite takoj, rešeni ste njega za zmiraj.“

„Oprostite, gospod, ne umem vas prav,“ opomni Pilferer, ki se je s strahom spomnil zadnjih činov whiteboyev.

nepoštenih sredstev. To je obveljalo in ni se ponaredila nobena vatopnica in dotičnemu ni bilo treba skrbeti za ponarejeni pečat. Pozneje je prišel Schneider navkriž s svojimi tovariši, ki so mu začeli podtikati, da je on priporočal ponarejenje vstopnic in pečata. Ali spoznavši veliko krivico, katero so mu delali, preklicali so svojo trditev in ga prosili odpuščanja. Enako krivično je, kar se mu očita zadržan zapeljivanje prič. On ni nikogar zapeljeval, da naj krivo priča, ampak je o pravdi mestnega svetovaleca Hamburgerja proti medlinški tovarni za obutalo ljudem le prigovarjal, da naj vsa slaba, v omenjeni tovarni kupljena obutala poiščejo in izročé sodniji. Ni pa priporočal, da je vse eno, če namesto medlinških k sodniji prinašajo druga slaba obutala. Kar se je torej o njem pisalo v raznih listih in kar je zlasti trdil neki Hauck-Weiss, bilo je vse izmišljeno in on le zaradi tega ni tožil sodnijsko, ker iz lastne skušnje in iz skušnj družih vé, da porotne sodnije silno veliko stanejo in da neimovitega človeka spravijo ob vse, če tudi pravdo dobi.

Razprave Schneiderjeve so napravile velik vtis, zlasti ko je pripovedoval, kako je prizanesel svojemu obrekovalcu, ko ga je žena njegova z otroci njegovimi prosila, naj se jih usmili in naj ne uniči očeta.

Krepko ga je podpiral dr. Lueger, ki je rekel, da je vse eno, ako njega pokarajo zaradi Wrabetza, da se mora pa odločno obratovati proti izjavi grofa Kuenburga. Mož je deželne sodnije svetovalec in ne vé, da je po kazenskem zakonu kriv tudi on, ki raznaša psovke drugih, da torej nikakor ne gre, izgovarjati Wrabetza.

Še večji vtis, kakor Luegerjev govor pa je napravilo pismo justičnega ministra grofa Schönborna, ki ga je med sejo dobil in takoj javno prečital prvosednik. V tem pismu justični minister naznanja, da je državni pravdnik preiskoval vse, kar se zadržan zapeljivanja h krivemu pričanju v raznih brošurah očita Schneiderju, da pa ni našel nobenega povoda, proti Schneiderju pričeti sodnijsko preiskavo. Živahno ploskanje in gromoviti dobroklici so se razlegali po dvorani, ko je bilo to pismo prečitano, ker je bila vsa pravda z njim odločena. Levičarski listi se zaradi tega huđujejo nad Schönbornom, češ, da se je brez potrebe potegnil za Schneiderja; toda minister si je štel v dolžnost potegniti se za svoje uradnike, ki morajo že sami po sebi preiskovati vse kaznjive dogodke, in katerim bi se bilo lahko očitalo, da so zanemarjali svojo dolžnost, ker so mirno gledali, da je Schneider pačil pečate in h krivemu pričanju zapeljeval ljudi.

Govorila sta še Gessmann in Wrabetz, potem Menger in Lueger, pa zagovarjanja Schneiderjevega po ministrovem pismu ni bilo več treba, izgovarjanje in opravičevanje pa tudi ni moglo ovreči sodbe, katero si je vsak poslanec po svoji vesti napravil, kateri se tudi levičarji pri najboljši volji niso mogli odtegniti. Ko je namreč govoril še Patta i poudarjaje, da je Wrabetz po krivem psoval Schnei-

„Obljubil mi je, najpozneje mesec dni po izpuščenju iz ječe — odpotovati v Ameriko.“

Pilferer s pogledom vpraša svojega tovariša za svét.

„To bi bil dober vzgled za vse,“ odgovori škof. „Svetujem vam, da mu daste to dovoljenje z izrečno željo, da mu vsi tovariši sledé!“

„Preostaja mi vedeti — ali bo lord Plunder s tem zadovoljen.“

„Plunder, moj izvrsten tovariš na lovu?“

„Vi ga poznate?“

„Gotovo, ali hočete, da vam dokažem?“

„Prosim!“

„Škof izvleče iz žepa svoje suknje listnico, iz katere vtрга list in zapiše na-nj: „Ljubi Plunder! Vrzite iz ječe bantryske ‚papista‘ Petra Hadfielda in ne poprašujte za njim, ko bode prag prestopil; jaz se pečam s tem ptičkom. Udani vam Pinnacle.“

„Na tak način mu pišete?“

„A, mej lovci je vse dovoljeno,“ odgovori škof, zavije listič ter ga podá vikariju: „Za jedno vaših nežnih ovčic, gospod vikarij!“

„Bog vam plati, Mylord!“ smehljuje se zavrne vikarij. Vstane takoj, poslovi se in odide. Zunaj zajaše konja, ki mu ga je kmet pripeljal ter mu veli: „K lordu Plunderju!“ — Kmet ga je spremljal, jahajoč na drugem konju. (Dalje sledi.)

derja, ker je iz njegovega govora razvidno, da ni pačil pečatov, iz pisma ministrovega pa jasno, da ni zapeljeval ljudi h krivemu pričanju, in da vsled tega tudi dolženje Blochovo nima nobene podlage, vstane po konečni besedi poročevalčevi grof Kuenburg in naznanja, da bodo vsled pojasnila ministrovega tudi on in njegovi tovariši glasovali za karanje Wrabetza. To so res storili in tako je bilo Schneiderju danó soglasno zadoščenje zaradi psovok Wrabetzovih. Tudi drugi neavti odsekovi so obveljali z veliko večino glasov.

Ker so se bili ministri umaknili iz tajne seje, naznanjal je konecem včerajšnje seje prvosednik, da tega niso storili, kakor da bi ne bili imeli pravice navzoči biti, ampak ker so hoteli prostovoljno prepuščati zbornici, naj domačo notranjo zadevo reši sama.

Vsi današnji listi poročajo o tej zadevi, ali reč zavijajo drugače, kakor se je v istini godila. Zato je obžalovati, da je bila seja tajna, in zato sem se potrudil, da Vam reč popišem kolikor mogoče natančno in nepristransko. Vse zavijanje ne pomaga nič, levičarji so se s svojim ravnanjem blamirali.

Budgetna razprava.

(Šestnajsti dan.)

Ura je bila že dve, ko se prične nadaljevanje razprave o državnem proračunu. Dr. Fuss je govoril za vrvananje valute in priporočal, da naj bo enotni denar manjši, kakor sedanji goldinar. Tudi Szczepanowski je pritrjeval tej misli, sicer pa govoril o raznih davkarskih zadevah, gledé valute pa poudarjal svoje soglasje s finančnim ministrom. Glavni govornik Brzora d toži, da finančni uradi na Češkem ne izvršujejo enakopravnosti in da so davčni zakoni, zlasti pristojbinski jako nejasni. Ko se je sostavljal pristojbinski zakon, pravi Brzora d, prinesel je poročevalec svoj načrt v pregled ministru, ki je rekel: Načrt je dober, ali vsakdo bi ga umel, in nihče bi več kazni ne plačal. Poročevalec sostavi drug načrt, pride v drugič k ministru, ki mu pravi: Beč je zdaj nekoliko boljše, ali odvetniki bi vendar še umeli postavo. Sostavi še tretji načrt in ga predloži ministru, ki mu reče: Zdaj je dobro, kar tega jaz sam ne umem! (Veselost!)

Zadoji govornik Süss je govoril tudi o valuti in marsikaj zanimivega povedal. Z njim je bila razprava o centralu dovršena in seja zvečer ob 7/6. uro sklenjena. Prihodnja seja bo jutri ob desetih dopoldne.

Katoliško tiskovno društvo v Ljubljani.

(Dalje.)

Gosp. tajnik dr. Josip Lesar čita naslednje poročilo:

„Z neko bojznijo stopa letos odbor pred Vas; storil je namreč v minolem letu dva morda po mnenju nekaternikov drzna, po odborovi sodbi pa le pogumna koraka. Katera koraka mislim, Vam je naznanil že gosp. predsednik; pa tudi meni se bode še ponudila prilika, o njiu govoriti. Pogum do onih korakov pa si je odbor vzel, trdno zaupajoč na velikodušnost čé. gg. društvenikov, in sploh vseh pravih slovenskih domoljubov.“

To se mi je zdelo potrebno na čelo postaviti poročilu odborovemu o društvenem delovanju v minolem letu.

* * *

Pri III. rednem občnem zborn „Katolišk-ga tiskovnega društva“ dné 25. junija 1890 so bili za tri leta izvoljeni v odbor z večino glasov p. n. gg.: prelat dr. Andrej Čebašek, kanonik Karol Klun, stolni župnik kanonik Janez Flis, profesorji: Anton Zupančič, dr. Francišek Lampe, dr. Ivan Javežič, dr. Josip Lesar; župnika: Janez Novak in Janez Podboj; podvodja Ziga Bohinec, trgovec Karol Poljak, katehet Anton Kržič, pa stolna vikarja Matija Kolar in Andrej Kalan. Od prevzvišenega g. pokrovitelja je bil v smislu društvenih pravil v odbor poslan prevzvišeni g. prelat dr. Janez Kulavíc.

Izvoljeni odbor se je še istega dné tako-le konstituiral: Predsednik Anton Zupančič, podpredsednik dr. Fr. Lampe, tajnik dr. Jos. Lesar, blagajnik Ziga Bohinec, nadzornik tiskarne Matija Kolar in nadzornik bukvarne Ant. Kržič.

Odborovih sej je bilo v minolem letu devet: 1. julija, 23. julija, 23. avgusta, 17. oktobra, 19. novembra 1880; 3. februarija, 13. aprila, 23. maja

in 10. junija 1891. Zadnja se je tudi še nadaljevala 17. junija. Obiskovane so bile prav pridno od domačih, včasih tudi od kakega zunanega odbornika. Razpravljale so se v njih tekoče društvene zadeve; najtemeljitejši razgovori pa so veljali glavnima dejanjema društva v zadnjem letu: pridobitvi lastne knjigovoznice in nakupu društvene hiše.

Ker je rajni g. Henrik Ničman o boleznih našemu društvu zopet in zopet na prodaj ponudil svojo knjigovoznico, združeno s prodajalnico molitvenikov, učnih knjig, pisalnega orodja itd., je sklenil odbor najprej le samo prodajalnico z vso zalogo vred in z lastninsko pravico do nekaterih knjig kupiti. Ker pa sama prodajalnica brez knjigovoznice ni bila dobiti, prevzel je odbor s kupnim pismom z dné 23. avgusta obojno v svojo last za 7250 gl. in 100 gl. ključarine. Ker smo morali celi svoti takoj odšteti, je jasno, da smo mogli to storiti le s posojilom, katero nam je dalo neko prijateljsko društvo. — Dne 3. oktobra 1890 nam je slavni mestni magistrat ljubljanski podelil koncesijo za prodajo molitvenikov in šolskih knjig, podobice itd., pod prejšnjo firmo Henrika Ničmana; ob enem nam je dal pa tudi dovoljenje za izvrševanje knjigovozne obrti pod vodstvom izvežbanega knjigovozca-namestnika.

(Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 6. julija.

Notranje dežele.

Parlamentarna zborovanja. Kakor se sedaj govori, hoče vlada državni zbor jeseni sklicati že v oktobru, da se proračun reši še o pravem času. Zboroval bo potem hkratu z delegacijama, ki letos zborujeta na Dunaju. Zelzelni zbori bi po tem takem zborovali še le v decembru ali pa v januariju. — Če je na tej govorici kaj resnice, ne vémo. Da bi se pa v državnem zboru rešil budget pred Božičem, o tem jako dvomimo, naj državni zbor tudi začne zborovati že v oktobru. V dobrih dveh mesecih budgetni odsek in zbornica ne bode ta mogla rešiti vsega budgeta. Saj vidimo, kako se letos počasi nadaljuje, budgetna razprava.

Vašatty ostane poslanec. Ko je Tilšer v imenu mladočeškega kluba bil malo v zbornici okrcal Vašatty-ja, razširila se je bila govorica, da Vašatty odloži svoj mandat. Izjava mladočeškega kluba pa temu oporeka. Vašatty ostane še nadalje poslanec, poleg tega pa sevéda tudi član mladočeškega kluba. Stranki ta poslanec tudi v bodoče ne bode koristil, pač pa sedaj ni misliti na kako zvezo mej Mladočehi in drugimi desničarji. Posebno pa Poljaki ne morejo občevati z Mladočehi, dokler je mej njimi Vašatty. Naj si Mladočehi prizadevajo biti še tako zmerni, ne bo jim nikoli pomagalo, ker niža imeli pogum, da bi se odrekli dosedanji svoji politiki in nastopili pot, po kateri je Čehe vodil Rieger. Sevéda, v tem slučaju se jim je bati, da jim narod odreče zaupanje, ker so prej toliko zabavljali proti zmerni politiki.

Vnanje države.

Robstvo. Sklepi bruseljske konference proti robstvu niso dobili svoje veljave, kar je pač jako obžalovati. Pri konferenci se je sklenilo, da sklepi še le dobé veljavo, če jim pritrudi do 1. julija vseh sedemnajst držav, katere so bile v Bruslju zastopane. Sklepom je pritrudila tudi Turčija, ko sta Nemčija in Anglija malo nánjo pritisnili, ali kulturna Francija in Portugalska se nista mogli odločiti za odobrenje teh sklepov, ali prav za prav parlamenta teh dveh držav delata ovire. Ti dve državi bi imeli v Afriki nekoliko škode, če se sklepi omejnene konference nekoliko izvedó. Zares je obžalovati, da se še v Evropi dobé države, ki iz sebičnih oziróv ovirajo popolno odpravo trgovine z robi. Tembolj je pa obžalovati, da je mej temi državami Francija, ko si vendar francoski kardinal Lavigerie najbolj prizadeva, da bi se odpravilo robstvo. Država torej ovira delo tega plemenitega moža.

Bolgarija in trodržavna zveza. Pariški list „Estafette“ hoče vedeti, da trodržavna zveza namerava priznati Koberžana in pa združenje obeh Bolgarij. Berolinska „National-Zeitung“ pa opaza na to, da si je francoski list to vest le izmislil, da bi Rusija rajši sklenila zvezo s Francozi. Nemčija, Avstrija in Italija gotovo ne mislijo te stvari sprožiti, če je ne sproži kdo drugi. — Mi se popolnoma strinjamo z berolinskim listom, le to pristavimo, da

na ta način Francozi Rusov za zvezo ne bodo dobili. V Peterburgu predobro poznajo miroljubno politiko trodržavne zveze. Čudimo se pa, da republikanska Francija bolgarskemu narodu ne privoščí združenja, to se pač malo strinja z liberalnimi načeli, s katerimi se tako radi ponašajo Francozi.

Ruski vrednostni papirji. V Parizu in Berlinu se je zadnji čas ponujalo posebno mnogo ruskih vrednostnih papirjev na prodaj. Zaradi tega je po tem papirjem kurz na borzah precéj pal. Da kapitalisti tako hité prodati ruske papirje, tem so krive razne neugodne vesti iz Rusije, zlasti da bo de leto skoró po vsej Rusiji slaba letinja. Morda je pa za tem tudi kaka politična spletká. Rusija se je zidom močno zamerila, ker vedno iztirava njih zovernike. Bogati židovski kapitalisti zaradi tega napenjajo vse sile, kako bi jej kaj škodovali.

Alzacija in Loteringija. „Figaro“ je ne davno prinesel načrt, kako bi se dalo napraviti sporazumjenje mej Nemčijo in Francijo s tem, da Nemei povrnejo Loteringijo Francozom. Alzacijo si pa obdržé. Ta predlog pa ni bil posebno prijazen vprejet niti v Franciji, niti v Nemčiji. Sedaj je pa ta list si izmislil nečrt. Ti dve deželi naj bi se dvajset let proglasili za nevtralni, potem pa bi se prebivalstvo po plebescitu samo odločilo, hoče li pridružiti se Franciji ali Nemčiji. Ta list celó misli, da bi sedanji nemški cesar morda odobril ta načrt.

Izvirni dopisi.

Iz Prage, dné 30. junija. (Prihod Slovencev in Hrvatov. — Spominski dnevi sokolstva.) [Konec.] Od jutra pa do večera imela je Praga v nedeljo slavnostno lice. Povsodi bilo je polno ljudstva, povsodi neobičajno živo. Dasi so bile prirejene poleg izložbe in javnih tekmovalnih telovadeb sokolskih na dveh velikih veltavskih otokih velike narodne slavnosti v prosep „Maticе šolske“, bil je obisk povsodi velikansk. Izložbo je obiskalo v ta dan, nad 70.000 ljudi.

Dopoldne vršila se je tekmovalna telovadba na sokolskem telovadišču v prisotnosti ogromne množice gostov in praškega občinstva. Tekmovanje je presenetilo vse nadeje v tem oziru. Kaj jednacega še ni videla Praga. Telovadilo je nad 3000 Sokolov. Pogled na to bil je čaroben in velikansk, kajti mislite si armado 3000 Sokolov brez povelja, samo na zvonjenje z odra danega, izvrševati najtežje vaje z akurateso, kakoršne si more le železi polkovnik, to je že nekaj; potem te peestre skupine, piramide itd. V borenju odlikoval se je kot prvi — član hrvatskega „Sokola“; veselje je bilo gledati, kako je metal protivnike v pesek. „Nu, — rekel je tik mene neki Poljak — bratje Hrvatje so se to naučili od — Turkov!“

Vrhunec slavnosti pa je bil večeraj v ponedeljek. Glavna točka vsopreda (bil je ogromni, dražestni sprevod vseh Sokolov (blizu 8000) po mestu, in to je bil triumf vseh slavnostij, koje so tu doživeli Sokoli. Sprevod se je zbral na Kralj. Vinogradih in se je pomikal v nastopnem sporedu: Sprevod je pričela praškega „Sokola“ četa na konjih. Za to četo je korakala kolinska sokolska godba. Pred vinogradsko mestno hišo poklonijo se mestni zastopniki. Pred sprevidom nahajala so se tuja odposlanstva, sokolska iz Amerike, Mnihova, Draždanj, iz Hrvatske in Slovenije, z Dunaja, Dečina in Opave. Policijsko ravnateljstvo je bilo prepovedalo udeležbo tujim gostom v sprevidu, razven moravskim in šlezjskim. Na Vaclavskem trgu sreča sprevid poljska četa, ki je šla v čelu k staromeškemu rotovžu. Tu je bila zgrajena lepo okrašena tribuna. Po vseh hišah je pri oknih kar mrgolelo ljudstva. Tribuna stala je pod balkonom mestne hiše, nasproti Tinski cerkvi. Na tribuni se je nahajal starosta dr. Šolc z mestnim zastopništvom, dalje francoski telovadci, zastopniki hrvatskih in slovenskih telovadnih društev. Po natlačenih ulicah, koder se je pomikal sprevod, je občinstvo navdušeno pozdravljalo „Sokole“ s klici: „Slava!“ in „Na zdar!“

Ura je bila deset, ko se na Staromeškem trgu razvrsté sokolska društva v štirikot ali karé. Pogled je bil krasen, da tacega še ni videla Praga. Po raznih govorih so šli poljski, francoski, ameriški, dunajski, slovenski in hrvatski gostje v mestno hišo (radnico), kjer so bili lepo vsprejeti in pogoščeni v svetovalnici.

Prvi je napil gostom župan gosp. dr. Šolc, rekoč: „Pozdravljam vas, dragi in čislani gostje naši, v tej staroslavni in spomenski dvorani staromestne „radnice“ najiskreneje in najsrčneje. Iz vseh slovanskih končin vidim li radostno zastopnike in zahvaljujem je, da so prišli, da se udeležé velike in spomske slavnosti družega vsesokolskega shoda,

in hvala vam, da se takó prijateljsko in bratovsko radujete skupno z nami. V imenu kraljevskega stolnega mesta Prage s tega mesta, posvečenega delu, trudu in blaginji, srcu češke zemlje, dvigam kozarec, napolnjen od prave burgundske trte s Francoske, koje je lastnoročno sadil in gojil nepozabni češki kralj Karol IV., soroden s kraljevskim rodóm Valois — dvignem to kapljo, obrodivšo v češki zemlji, da pozdravim goste iz Amerike, Francoske, Ogerske, Galicije, goste iz Slovenije in Hrvatske in Srbe, in izražam s tem zajedno toplo in iskreno radost, da smo se tu konečno jednoc združili. („Výborné“, ploskanje in klici: „Slava!“) Gospode s Poljske sem imel čast že jedenkrat pozdraviti v tej dvorani, toda pozdravljam je z nova in kličem z dna srca: Vsem slovanskim gostom in Sokolom „Slava“ in „Na zdar!“ (Výborné! — Trajajoče ploskanje.)

Popoldne se je vršila javna telovadba. Telovadilo je nad 2600 izurjenih telovadcev v najuzornejšem redu, pozdravljani od ogromnega občinstva. Francoski telovadci so rekli, da je ta telovadba nadkriljevala vse dosedanje nastope telovadnih društev. Po javni telovadbi so se zbrali Sokoli s svojimi gosti in prijatelji v zofinskih dvoranah k prijateljski zabavi. Došla je cela vrsta brzojavk od blizu in daleč. In takó je bil završen II. sokolski shod. Vkupe se je pripeljalo poslednje tri dni v Prago blizu — 80.000 ljudi! A bili so zajedno še drugi shodi, kakor shod češko-slovenskih trgovcev, čeških občinskih predstojnikov, čeških vrtnarjev in čeških gostilničarjev.

Danes dopoldne ob 11. uri so se pa zbrali zastopniki „Sokolov“ iz vse Češke, Morave, Slezije in Amerike, dalje poljski, slovenski, hrvatski in francoski gimnasti jubilejni izložbi pred industrijsko palačo. V imenu odbora pozdravil jih je ces. svetnik g. R. Jahn, na kar so odzdravili razni slovanski zastopniki. — Bili so to lepi, prijetni dnevi.

Dnevne novice.

(Velikodušen dar.) Milostivi gosp. véliki vikar in stolni dekan dr. Henrik pl. Pavker daroval je „Katol. tiskovnemu društvu“ v Ljubljani za napravo nove tiskarne 100 gl. Bog obilno vračuj blagemu dobrotniku!

(Uredništvo) našega lista je zopet prevzel g. Ig. Zitnik.

(V Planino) se je minolo sobota pripeljal knez Windischgraetz s svojo presvetlo rodbino na poletno stanovanje.

„Glasbene Maticе“ letošnji javni izpiti izostanejo, ker se je šolski koncert nekoliko zakasnil in vsled tega nedostaje časa za prireditve. Šolska spričala delila se bodo dné 8. t. m. V prihodnjem letu se bodo ti izpiti zopet vršili. Odbor.

(Pri Bleiweisovi svečanosti) sodelujejo samo „Pisateljsko društvo“, „Sokol“ in „Slavec“, vsa druga društva so izključena. Zaveden narodnjak vpraša: Zakaj?

(Doktor medroslovja) je v Rimu postal 26. junija t. l. ljubljanski bogoslovec gosp. Aleksij Ušeničnik, mlaji brat lansko leto promoviranega tudi ljubljanskega bogoslovca Frana Ušeničnika.

(Družba sv. Cirila in Metoda) prejela je ob priliki izleta graških „Triglavanov“ po g. Fr. Krušič-u, stud. med., znesek 9 gl. 56 kr. Narazen sta Dunaj in Gradec, — a pri naši vrli slovenski mladini, učeči se v onih mestih, imeli smo že letos ponavljaje priliko, uveriti se, kakó plamtí v nji, — čeprav krajevno razdeljeni, — jedno in isto nerazdeljeno srce, kojemu najvišja vzora sta: Vera in domovina!

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

(Iz Ilirske Bistrice.) Umrl je 3. julija v Trnovem gosp. France Kranjec (Morin), dobro znani posestnik, star 65 let. Bil je ranjki Kranjec pred nekimi leti skozi 15 let izvrsten in marljiv cerkovnik naše župne cerkve. Naj bo duhovnikom, kateri so tukaj službovali in ga imajo še v spominu, v molitev priporočen! Ravno ta dan je tudi v Gospodu zaspal previden s svetimi zakramenti g. Jožef Rojec, c. kr. finančni nadzornik v pokoju, dober katoličan in domorodec, kateri je posebno rad prebiral slovenske dobre časnike in knjige ter s podukom širil omiko v oddaljenem selu Gorenjem Zemonu, kjer je prebival in imel malo posestvo. — Danes 4. t. m. smo ob šesti uri zjutraj čutili precej močen potres. — Tudi pri nas goveda bolehaljo za znano boleznijo na parkljih in na gobcu. Vročino imamo velike, skoraj bo začela suša pri-

tiskati, ako nam Bog kmalu potrebnega dežja ne pošlje.

(Iz Metlike) se nam piše: V sredo, četrtek, petek velika vročina. V petek popoldne je umrla na njivi ženska, stara 61 let, in deklica, stara 16 let, in v sosedni hrvaški vasi, na Jurovem, kakor pravijo, tudi jeden mož. V soboto dopoldne se je začelo oblačiti. Da bi le Bog dovelj dežja dal!

(Smrt brezverca.) Od nekd se nam piše: Kako se je pisal in kaj je bil, na tem ni toliko ležeče. Bilo pa je pred nekaj tedni uro od kranjske meje. Imel je ženo in več otrok, in za njegov stan prav lepe dohodke, — vere pa ni imel nič. Veliki petek mu je meso ravno tako v slast šlo, kakor Veliko nedeljo ali pa še bolj. Drugikrat je kvaterni petek dal pečenko peči zunaj pred hišo ob javnem potu, ko se je ravno veliko ljudstva shajalo. Šeste in devete božje zapovedi ni poznal, kar pa je stalo tudi dosti denarja. No, pa saj denarja je imel, žalibog, da ni bil njegov. Bil je v taki priložnosti, da je šlo veliko denarja skozi njegove roke, in o priliki in „potrebi“ se je denar nekaj časa v njegovih rokah pomudil, dasiravno se je zgodilo, da so bile kmetije prodane, ker revež kmet lastnega denarja ni ob pravem času prejel. Nazadnje se denar ni več samo mudil v njegovih rokah, ampak se je njegovih prstov prijemal. Večkrat so ga bili prijatelji rešili iz neprilike, ki so mu iz tega nastale. Tudi zdaj bi ga morda še bili, ali mera hudobij je bila polna; po dnevu si je pripravil vrstico, po noči proti jutru se je obesil. In sicer ne kje na skrivnem, ampak zunaj ob cesti.

(Iz Črnomlja) se nam poroča: Šola v Dobličah je zaprta zaradi kozâ, istotako na Maverlu; pomrlo je že več dečkov in deklic. Tudi živinska bolezen se silno širi. — Na Maverlu je šestnajstleten deček utonil, ko se je kopal v kalu. — Na Desinem je minoli teden ogenj upepelil hišo. — Suša je grozna, vročina neznosna; trse, kar ga ni upičila uš, lepo kaže. — Naš g. nadučitelj zopet boleha, g. župan pa strahom pričakuje prihodnjih občinskih volitev, ki bodo meseca avgusta.

(V učiteljski tečaj na Dunaj) gredo letos gg.: Cepuder Josip iz Ljubljane, Dolinar Josip iz Mavčič, Fettich-Frankheim Ludevit iz Knežaka, Furlan Jakob iz Ljubljane, Josin Teodor iz Postojne, Korošec Jos. iz Št. Kocjana, Likar Hinko iz Grahovega, Malenšek Feliks iz Tuhinja, Novak Alojzij iz Idrije, Rant Fr. s Trate, Rozman Anton iz Žabnice, Skala Anton iz Vrem, Trošt Frančišek Ks. z Iga, Vrbič Miha iz Sodrašice, Zavrl Valentin iz Stopič in Armič Leop. iz Ljubljane.

(Ogenj.) V četrtek zjutraj ob 9. uri vpepelil je požar vse poslopje kmetu Frančišku Bolčini na Kolku št. 20 na Vipavskem. Že zjutraj zgodaj je čudno dišalo okoli poslopja, kakor bi kaj tlelo; pregledavali so vse, a ničesar sumljivega niso našli. Vsi so odšli na polje in gospodar je še ukazal sinu, naj še jedenkrat po skednju pregleda, a tudi on ničesar ne najde. — odpravi se na košujo. Okoli 9. ure se pa hipoma prikaže ogenj v strehi in čez pol ure kazali so le osmojen zid in nekaj ožganih tramov, kjer je hiša stala. Obleka in orodje je pokončano, živina bila je na paši. Pogorelec je bil pri „Slaviji“ zavarovan, to mu bo vsaj za malo pomoč, da zopet mnogoštevilni družini, kakor živini napravi streho.

(Upravno sodišče) je v soboto obravnavalo o pritožbi celovškega mesta proti notranjemu ministertvu, ki je na priziv č. g. župnika Einspielerja zaukazalo celovškemu magistratu, da mora sprejeti slovensko vlogo o vstanovitvi „Katol. pol. in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem“. Zastopnik pritožbe, dr. Magg, je naglašal, da doslej ni došla nobena slovenska vloga in je slovensko uradovanje v Celovcu sploh nepotrebno. Upravno sodišče je odbilo pritožbo.

(Včerajšnja veselica), katero je napravila podružnica sv. Cirila in Metoda za šentpetersko faro v Ljubljani, je dala 188 gld. in 80 kr. dohodkov. Ker so troški neznatni, bode lep dar dobila od te sijajne veselice naša, doslej še krvavo potrebna šolska družba Ciril-Methodova.

(Toča) je hudo pobila včeraj, 5. t. m., popoldne po župniji šmartinski pri Litiji; zadete so vasi: Mala Kostrevnica, Jelša, Kamen, Wagenšperk, Jablanica in Cerovca. Pobilo je tako hudo koruzo, ječmen in pšenico, da po nekaterih njivah še kositi ne bo kaj; vse je razbito in stolčeno. Škoda velika! Ubogi kmet!

(S Koroškega) nam poroča prijatelj: God sv. blagovestnikov Cirila in Metoda praznoval se je prav sijajno v cerkvah in predvečer s kresovi, ki so goreli po hribih na okrog. Še slovenska Koroška ni zgubljen. — Pristavljamo, da se je tudi z ljubljanskega grada opazovalo na okrog mnogo kresov in slišalo se pokanje topičev v slavo sv. Cirilu in Metodu.

Raznoterosti.

— Socijalnodemokratskih listov izhaja v Avstriji petnajst. Na Dunaju 2 nemška in 1 češki, v Brnu 2 nemška in 1 češki, v Gradcu 1 nemški, v Trstu 2 italijanska in 1 slovenski, v Ljuberci na Češkem 1 nemški, v Levovu 1 poljski, v Pragi 2 češka in 1 nemški, ter v Prostějevem 1 češki.

— V občinski ječi lakote umrl je v začetku junija t. l. v Sleziiji v vasi Hrubin-u neki gluhomem in top berač. Nekega dne je namreč mislil občinski predstojnik zapreti v občinsko ječo nekega postopača. Ko odpre vrata, zagleda v ječi mrtvo truplo. Ker župan ni vedel, kaj to pomeni, pokliče orožnika, in ta je spoznal v mrtvem truplu gluhomemega, topega berača, ki se je nedavno še potikal po občini. Neki kovač ga je peljal k orožnikom, a ker ni bilo nobenega doma, poiskali so ključ občinske ječe, vâjno porinili berača, ključ nazaj dali, na berača v ječi so pa vsi — pozabili. Najbrž torej, da je revež umrl v ječi vsled lakote. Iz ran na rokah je sklepali, da je hotel potolažiti si lakoto, grizel celó svoje lastno meso. Sodišče preiskuje sedaj to žalostno zadevo.

— Tudi perutnina. Neki uradnik v Duisburgu se je jako zanimal za metulje in je torej naročil zbirko tujih metuljev s Holandskega. Metulji so res došli, pa ne na pošto, ampak na glavni carinski urad ter so uradniki mislili, da se od njih mora plačati carino kakor od perutnine. Še le na pritožbo dotičnega uradnika so višja oblastva poučila carinske uradnike, da v carinskem oziru metulji ne spadajo mej perutnino, temveč v rubriko „Umetnost in zasnost“, ter so carine prosti.

Telegrami.

Dunaj, 6. julija. Zbornica poslancev vsprejela je poglavja finančna uprava, splošna blagajnična uprava, dikasterijalna poslopja, fiskalitete, denarstvo in pa odsekovo resolucijo, v kateri se zahteva, da se vvede progresivni davek in več drugih reform v finančnem področju.

Budimpešta, 4. julija. V spodnji zbornici konstatoval je predsednik, da manjka 282 poslancev. Od teh jih je 77 opravičilo svojo odsotnost, zastran drugih 205 se je pa pooblastil predsednik, da jim po zborničnem redu ustavi dnevnic, dokler svoje odsotnosti dovolj ne opravičijo.

Monakovo, 5. julija. (Oficijelno.) Posebni vlak, ki je vozil iz Berolina v Monakovo, je pri Eggolsheimu skočil s tira. Voda je bajé tirove podkopala. Jedna osoba je mrtva, šest težko, šest pa lahko ranjenih.

Rim, 5. julija. Dve angleški vojni ladiji prišli sta v Benetke, da bodeta zastopali angleško brodogradnjo, ko se nova ladija „Sicilia“ spusti na morje. V Benetke že prihajajo tuji v velikem številu.

Peterburg, 6. julija. Carjevič prišel je včeraj v Irkuck.

Peterburg, 6. julija. Kralj srbski pride, kakor je določeno, dne 27. t. m. v Odeso in se snide, kakor se govori, ondu s kraljico Natalijo. V Peterburg pride dne 2. avg. kjer ga na kolodvoru vsprejme car z vsem dvorom. Pri tej priliki nameravajo v Peterburgu prirediti mnogoštevilne svečanosti. Vračajoč se, kralj ostane več dni v Moskvi in ogleda francosko razstavo.

Charleston, 5. julija. Blizu Charlestona na kanadskomichiganski železnici so skočili s tiru pratežni in dva osobna vozova, ker se je del mostu podr. 13 osob je mrtvih, 58 ranjenih, jeden potnik je pa v omenjenih vozeh ostal nepoškodovan.

Windsor, 5. julija. Nemški cesar ogledal je danes zjutraj škotsko gardo in telesno gardo, potem pa bil z vojvodom Connaughtom in Clarencem in mnogimi častniki pri službi božji v cerkvi sv. Trojice. Propovednik se je spominjal rajncega maršala Moltkeja, proslavljajoč ga.

Piccoli-jeva tinktura za želodec
je rahlo delujoče, vspešno učinkujoče, prebavne organe vrejujoče zdravilno sredstvo. — Cena steklenici 10 kr. (300—128)

Tuji.

4. junija.

Pri **Maliču**: Pollak, Ratz, Wedekind, Menkes, Schuster, Fremdenthal, Viktor pl. Cerič in Stich Franc, z Dunaja. — Reissmüller z Notranjskega. — dr. Ivan Randich, z Rake. — Popovič iz Mokronoga. — Terpotez iz Trbovelj.

Pri **Sonič**: Stalner in Gobert, z Dunaja. — Föstl, Aufmuth iz Grada. — Trossel iz Nemčije. — Sadnek iz Senožeč. — Brodjočin iz Zagreba. — Taubmann iz Bukarešta. — Lončarič iz Selc. — Viditz iz Visoke.

Pri **Južnem kolodvoru**: Kovačič iz Kranja. — Pönigsfeld iz Bremena. — Moré iz Velikega Varadina. — Roš iz Kranja. — Bidla iz Trsta.

Pri **bavarskem dvoru**: Ranke iz Slovenske Vasi. — Hönigmann iz Koševja.

Pri **avstrijskem caru**: Seitz iz Trsta.

Umrli so:

1. julija. Marija Židan, gostija, 71 let, Kravja dolina 11, caries.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v inč
opazovanja	srakomera v mm	teplomera po Celziju			
7. u. jut.	73-39	22-0	sl. vzh.	jasno	
8. u. pop.	73-30	30-0	sl. jzapad	oblačno	0-00
9. u. zveč.	73-35	24-0	..	..	..
7. u. jut.	733-5	22 0	sl. jzapad.	jasno	7-40
8. u. pop.	732-9	25-8	sl. zapad	..	dež
9. u. zveč.	734-5	20 2	..	oblačno	..

srednja temperatura obeh dni 25 3°, in 22 7°, oziroma za 6 4° in 3 8° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

6. julija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	92 gld. 45 kr.
Srebrna .. 5% .. 100 .. 16%	92 .. 50 ..
5% avstr. zlata renta, davka prosta	111 .. 20 ..
Papirna renta, davka prosta	102 .. 45 ..
Akcije avstr.-ogerske banke	1036 .. ..
Kreditne akcije	294 .. 75 ..
London	117 .. 45 ..
Srebro	.. ..
Francoski napoleond.	.. .. 52 ..
Cesarski cekini	.. .. 57 ..
Nemške marke	.. .. 57 .. 65 ..

„THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Podružnica za Avstrijo: Dunaj, Giselastrasse 1,
Podružnica za Ogersko: Pešta, Franz-Josefplatz
v hiši društva. št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva dne 30. junija 1890 frankov 111.610.618
Letni dohodki premij in obresti dne 30. junija 1890 20.084.349
Izplačnice za zavarovalne in rentne pogodbe, za zakupnine itd. v dobi društvenega obstanka (1848) 234.804.082
V zadnji dvanajstmesečni poslovalni dobi vložilo se je pri društvu za novih ponudb, vsled česar iznaša v dobi društvenega obstanka skupni znesek vloženih ponudb 55.985.275
Prospekte in tarife, na podlagi katerih izdaja družba police, kakor tudi obrazce za predloge daje brezplačno 1.666.812.555

glavni zastop v Ljubljani

(12-6)

pri

Gvidu Zeschko-tu,

Tržaška cesta, št. 3 b.

Kovertes firmo
priporočam
Katoliška Tiskarna
po nizkeje ceni.

